— Πῶς τρόμαξα !..» Ἔτσι δειλὰ καὶ σιγανά, ἀφῆκε νὰ προφέρουν τὰ χείλη της, ὅταν μετὰ τὸ ἄκουσμα ἐλαφριᾶς περπατησιᾶς, εἶδε νὰ ξεπροβάλλῃ ἀγνάντια της, μέσ' ἀπὸ τὶς ψηλόφτερες, ἕνα μικρὸ σκυλάκι. — Ποιός νἄρχεται ; !..» Ὑποψιάστηκε πὼς κάποιος θὰ περνοῦσε καὶ σκιασμένη ἄρχισε νὰ συμμαζεύεται. Τῆς φαίνονταν τάπλοϊκὸ καὶ ξενοιασμένο καθησιά της ἄπρεπο· καὶ δ.ορθώνονταν.

— Μπᾶ, ἐδῶ κ' ἐσύ ; Καλησπέρα, Βιολέττα.

— Καλῶς τὴν Εὐτυχία. Ἀπὸ ποῦ ἔρχεσαι μονάχη τέτοια ὥρα ;

— Ἀπὸ τὸ παρακάτω περιβόλι. Ἔ καλὰ δὰ καὶ σὺ τώρα. Ἐρώτηση εἴταν αὐτὴ ποὔκαμες, σάμπως νἄταν ἡ ἀφεντιά σου μὲ καβαλλιέρο !.. Νά, ὅλοι ἀπὸ τὸ σπίτι πῆγαν στὴν ἀγρυπνιά. Ἐγὼ προφασίστηκα πὼς δὲ λιανομποροῦσα κ' ἔμεινα.

— Καὶ τώρα βγῆκες νὰ πάρῃς τὸν ἀέρα σου...

— Οὔφ καὶ σύ... κάνεις πὼς δὲν καταλαβαίνεις. Σὰ νὰ μὴ βρίσκεσαι ἐδῶ γιὰ τὴν ἴδια δουλειά. Πετάχτηκα μιὰ βόλτα νὰ κόψω κάμποσα λουλούδια. Γιὰ ἰδέ τα... Κι' ἄνοιξε τὴν ποδιά της· δὲ σ' ἀρέσουν ;

— Ἄ τί ὄμορφα ἴτσια ! Βρῆκες καὶ πασκαλοῦδες ἐσύ.

— Ναί· θὰ κάμω μ' αὐτὲς ἕνα καλὸ μπουκέτο.

— Λαμπρά· καὶ θὰ στολίσῃς τὴ σάλα σου.

— Ὄχι δὰ κ' ἐσύ, παιχνίδια μοῦ θέλεις Θὰ τὰ προσφέρω στὸν Κωστάκη μου, ποὺ σοῦλεγα μιὰ μέρα, θυμᾶσαι, γιορτάζει αὔριο. Μοῦ κάνεις κ' ἐσὺ τὴν ὁσία Μαρία. Ἔννοια σου, μ' ὅλο ποὺ θέλεις νὰ μοῦ τὸ κρατήσῃς μυστικό, τὸ καταλαβα. Πῶς συνέπεσε νἄχῃ κι' ὁ δικός σου τὸ ἴδιο ὄνομα !» Καὶ κουνήθηκε νὰ φύγῃ.

— Θὰ φύγῃς ; Δὲν κάθεσαι λίγο νὰ μὲ συντροφέψῃς ;

— Ὄχι, καημένη· θὰ πηγαίνω. Κοντεύει νὰ τελειώσ' ἡ ἀγρυπνιὰ καὶ πρέπει νἄμαι σπίτι. Δὲ θέλω νὰ καταλάβῃ κανεὶς πὼς βγῆκα ἔξω.

— Καλά, δὲ σὲ βιάζω, ὅπως θέλεις.

— Καληνύχτα καὶ καλὰ νὰ περάσῃς αὔριο...

— Στὸ καλό !... εἶπε, καὶ ἀναστέναξε.

★

Τὰ μάτια της γεμίσαν ἀπὸ δάκρυα. Σταμάτησε γιὰ λίγο κ' ἡ ἀναπνοή της καὶ τίποτε δὲν ξεχώριζε μπροστά της κείνη τὴν ὥρα. Οὔτε καὶ ποῦ βρισκότανε ἐγνώριζε. Ξέχασε τὸ κάθε τι, καὶ τὸ μισοπλεγμένο της στεφάνι, ἀνυπεράσπιστο τῆς ξέφυγεν ἀπὸ τὰ χέρια της τ' ἀναίσθητα.

Παραλαλοῦσε πρὸς κάτι ἀόρατο, ποὺ μόνο αὐτὴ ἔβλεπε. Πότε ξεσποῦσε σὲ γέλια νευρικὰ καὶ ἀτέλειωτα καὶ πότε ξεστόμιζε λόγια ἀσυνάρτητα γεμάτα πίκρα καὶ παράπονο.

Ἀγωνία σκληρὴ τὴ σφιχταγκάλιαζε.

Ἡ ἡμέρα ξεψύχησε. Θρονιάστηκε ἡ νύχτα στὸ βασίλειο της, μ' αὐτὴ τίποτα !.. δὲν τὸ κουνοῦσεν ἀπ' ἐκεῖ. Τὴν εἶχε σκλαβώσ' ἡ ὀπτασία της !

★

Τὸ πρῶτο σήμαντρο χτύπησε στὸν Ἅγιο Κωσταντῖνο. Ἀκούστηκε καὶ τὸ δεύτερο, καὶ ὁ κόσμος ἄρχισε νὰ κατεβαίνῃ ντυμένος στὰ γιορτερά του.

Ὅλα τὰ κορίτσια τοῦ χωριοῦ ποὔταν γιὰ προύβα, μποζάραν ἀπὸ τ' ἀκαφάσιωτα στασίδια τους. Περίμεναν δὰ αὐτὸ τὸ πανηγύρι πῶς καὶ πῶς. Μόνο ἡ Βιολέττα τῆς Λενῶς δὲ φάνηκε. Οὔτε κ' ἡ μάννα της. Καὶ κάθε μιὰ διαφορετικὰ τὸ σχολίαζε. Ἡ μιά : δὲ θἄχε φόρεμα τῆς προκοπῆς καὶ ντρέπεται νἀρθῇ. Ἡ ἄλλη : Θὰ νὰ τοιμάζῃ τὸ σπίτι γιὰ νὰ τ' ἀνοίξῃ σήμερα. Ἄλλη : ἡ ὑπναροῦ θἄργησε νὰ ξυπνήσῃ. Καὶ κάμποσες ὑπόθεσαν πὼς θἄταν ἄρρωστη. Μόνο ἡ Εὐτυχία νόμιζε πὼς ἤξερε τὸ μυστικὸ καὶ χαμογελοῦσε.

— Τὴν κατεργάρα, ἔλεγε μὲ τὸ νοῦ της, δὲν ξεκολλᾷ ἀπὸ κοντά του. Οὔτε στὴν ἐκκλησιὰ δὲν ἦρθε.

★

Τ' ἅγιο Εὐαγγέλιο εἶχε ἀπὸ ὥρα διαβαστῆ. Τὸ τελευταῖο σήμαντρο χτυποῦσε, κ' ἡ δύστυχη Βιολέττα ἔβγαινε ἀπ' τὸ νεκροταφεῖο !...

Τὰ μαλλιά της ὅλως διόλου ξέπλεγα πέφταν στοὺς ὤμους της. Τὰ ροῦχα της τὰ ἴδια ποὺ φοροῦσε καὶ τὴν παραμονή. Χωματισμένα καὶ καταλασπωμένα στὰ γόνατά της. Ὀμπρός της κοίταζε καὶ προχωροῦσε. Μιὰ στενοχώρια φαίνονταν νὰ τὴ σφάζῃ. Ἔρριχνε τὴ ματιά της πότε πότε ψηλὰ στὸν ἥλιο καὶ δάσενε τὸ βῆμα της. Μὰ μ' ὅλη της τὴ βιὰ καὶ τὸ καρδιοτάραγμά της, δὲν πρόφτασε νὰ διαβῇ ἀπαρατήρητο τὸ δρόμο τὸ μακρὺ ποὔβγαινε στὸ σπίτι της.

Ἡ ἐκκλησιὰ εἶχε ἀπολύσει κι' ὁ κόσμος ἄρχισε τὶς βίζιτες.

Νά καὶ σὲ λίγο συναπαντᾷ τὴν Εὐτυχία !..

— Καλὲ Βιολέττα, τί ἔπαθες ; Τί χάλια εἶν' αὐτά ; Μαζύ του ἤσουν ὡς τώρα ;

— Ναί...μαζύ του !..

— Νὰ ἰδῇς ποὺ καὶ κάθε μιὰ ἔλεγε τὰ δικά της. Μὰ καμμιανῆς δὲν πέρασε στὸ νοῦ ἡ ἀλήθεια ! Ἐγὼ πρωΐ πρωΐ κατώρθωσα ν' ἀνταμώσω τὸν Κωστάκη μου καὶ νὰ τοῦ δώσω τὸ μπουκέτο, ποὺ ξέρεις... Γιὰ δὲς κ' ἐκεῖνος τί μοῦδωκε... ἕνα δαχτυλίδι μὲ τὄνομά του, νὰν τόνε θυμοῦμαι, λέει... Τί σὲ φίλεψε σένα ὁ δικός σου ;

— Μ' ἐφίλεψε κ' ἐμένα κάτι !

Καὶ πρόφτασε μ' ἕνα μαντύλι νὰ μαζέψῃ τὰ δάκρυα της, τὸ μόνο δῶρο ποὺ τῆς φίλεψε ! . . .

ΠΗΛΙΟΣ ΖΑΓΡΑΣ

Assiút 5 - 12 - 08.

Τίποτε δὲν ἔμαθε στὸ γυμνάσιο. Διότι δυστυχῶς σήμερα, ὅσοι βγαίνουν ἀπ' τὰ γυμνάσια γιὰ τίποτε δὲν εἶναι ἱκανοί. Καὶ ἄν, ἄλλως τε, παραδεχθοῦμε πρὸς στιγμήν, ὅτι μπῆκε ὑπάλληλος, μ' αὐτὰ ποὺ ξέρει καὶ χωρὶς καμιὰ ξένη γλώσσα, ἐφ' ὅρου ζωῆς θὰ φυτοζωῇ καὶ θὰ μετανοῇ ποὺ δὲν ἔγεινε λοῦστρος. Ρίξε μιὰ ματιὰ στὰ μέρη ποὺ μπορεῖ νὰ προσληφθῇ ὑπάλληλος καὶ θὰ ἰδῇς, ὅτι καὶ ἄν ἀκόμη τὸν πάρουν πουθενὰ κι' αὐτὸ μεγάλο ρουσφέτι θἄναι. Ὅπου κι' ἄν πᾷς σοῦ λένε : «Ἔχεις μπάρμπα στὴν Κορώνη ;»

ΝΙΚΟΣ. — Αἴ ! Τέτοια εἶναι, βλέπεις, τὰ σημερνὰ τὰ χρόνια. Ἔχεις δὲν ἔχεις μπάρμπα στὴν Κορώνη, πρέπει νὰ πολεμήσῃς καὶ νὰ ἔχῃς ὑπομονή.

ΚΩΣΤΑΣ. — Ὑπομονή, ὑπομονή !... Ἀνοησίες. Νὰ γίνῃς δηλαδὴ ὑπηρέτης τοῦ πρώτου τυχόντος ξυλοσχίστη ποὺ ξέρει καὶ γλύφει τὰ πόδια τῶν ἰσχυρῶν.

ΓΙΑΤΡΟΣ. — Φθάνει ἐπὶ τέλους, Κώστα !...

(Χτυπᾷ τὸ κουδοῦνι. Τρέχει ὁ Κώστας ν' ἀνοίξῃ. Μπαίνει ὁ κ. Κρυδέος, βοηθὸς τοῦ Γιατροῦ).

(Στὸ ἄλλο φύλλο τελειώνει)

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Δυὸ διαλεχτὰ βιβλία βγήκανε τοῦτες τὲς μέρες· τὰ «Πεπρωμένα» — κοινωφελῆ ποιήματα τοῦ Μαλακάτη» καὶ «Τὸ Χελιδόνι» — δράμα τρίπρακτο τοῦ Παύλου Νιρβάνα. Καὶ γιὰ τὰ δυὸ θὰ γίνει ἀργότερα πλατιὰ κουβέντα στὸ «Νουμᾶ», καθὼς τἀξίζουνε.

— Στὸ «Διεθνὲς βδομαδιάτικο ἐπιστημονικό, καλλιτεχνικὸ καὶ τεχνικὸ περιοδικὸ» τοῦ Βερολίνου, δημοσίεψε τελευταία ὁ καθηγητὴς κ. Κρουμπάχερ μιὰ μελέτη του μὲ τὸν τίτλο ὁ «Νέος θησαυρὸς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσας».

— Στὴ μελέτη του αὐτὴ ὁ σοφὸς Βυζαντινολόγος λέει πλατιὰ τὴ γνώμη του γιὰ τὸ Λεξικὸ ποὺ λογχριάζει νὰ ἐκδόσει ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση στὰ 1921. Ὁ συνεργάτης μας κ. Alex. Steinmetz εἶχε τὴν καλωσύνη νὰ κάμει περίληψη τῆς μελέτης τοῦ κ. Κρουμπάχερ καὶ τὴν περίληψη αὐτὴ θὰ τὴν τυπώσουμε στὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς

— Τοῦ Μαυρουδῆ τὰ «Μικρὰ τραγούδια» πουλιοῦνται καὶ στὸ γραφεῖο μας 2 δραχμές.

— Πολὺ ὄμορφα, μὲ χάρη καὶ μὲ δροσιὰ γραμμένα, τ' «Ἀπομεινάρια» τοῦ φίλου Δ. Γρ. Καμπούρογλου στὰ τελευταῖα «Παναθήναια». Ὁ Καμπούρογλους μᾶς δηγιέται σ' αὐτὰ σελίδες ἀπὸ τὴν περασμένη του ζωὴ κι ὁ Κ. πάντα δηγιέται μὲ χάρη.

— Νά, κ' ἕνα ἀρχαῖο τραγουδάκι, «Εἰς φιάλην», ξαναζωντανεμένο ἀπὸ τὸν κ. Σίμο Μενάρδο:

Χαρούμενο λαμποκοπεῖ καὶ λέει μου τὸ κρουστάλλι
πὼς στὸ γλυκὸ τὸ στόμα της τὸ ἀγγίζει ἡ Χρυσαυγή.
Χαρά του ! Αἴ, τὰ χείλη μου στὰ χείλη της ἂς βάλῃ
καὶ μονορρούφι τὴν ψυχή, ὅση μοῦ μένει, ἂς πιῇ !

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Πουλ. Τὸ λάβαμε, καθὼς καὶ τὴ συντρομή. Σώγιορτα θὰ δημοσιευτοῦν καὶ τὰ δυὸ ἄρθρα. — κ. Β. Ἀπ. Στὸ Λάβαμε τὴ συντρομὴ τοῦ 909 κ' εὐχαριστοῦμε. — κ. Λ. Υ. Στὴ Ρώμη. Ἡ συντρομὴ πλερώνεται μπροστά. Ὡστόσο σᾶς τὸ στέλνουμε τὸ φύλλο. — κ. Θ. Κατρ. στὴ Πόλη. Ὄμορφα, πολὺ ὄμορφα κι τὰ δυὸ καὶ γειά σου. Θὰ σοῦ γράψουμε.

ΣΤΟΥ «ΝΟΥΜΑ»

τὸ γραφεῖο (δρόμος Ζήρωνα 2) πουλιοῦνται ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τ' ἕνα καὶ 1,25 φρ. χρ. γιὰ τὸ ἐξωτερικό, τἀκόλουθα βιβλία τοῦ ΨΥΧΑΡΗ «Τένειρο τοῦ Γιαννίρη» — τοῦ ΠΑΛΛΗ «Ἥλιος καὶ Φεγγάρι» — τοῦ ΦΩΤΙΑΔΗ «Τὸ γλωσσικὸ ζήτημα καὶ ἡ Ἐκπαιδευτική μας ἀναγέννηση — τοῦ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗ «Ἱστορία τῆς Ρωμιοσύνης», «Μαζώχτρα καὶ Βρουκόλακας» καὶ «Νησιώτικες Ἱστορίες» — τοῦ Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗ «Οἱ σκιές μου» — τοῦ ΠΑΝΤΕΛΗ ΧΟΡΝ «Τὸ Ἀνεχτίμητο» (δράμα) — τοῦ ΠΑΙΑ ΣΤΑΥΡΟΥ «Θρησκεία καὶ Πατρίδα» — τοῦ ΣΤΕΦ. ΡΑΜΑ «Τὰ Παλιὰ καὶ τὰ Καινούρια» — τοῦ Γ. ΑΒΑΖΟΥ «Ἡ ματιά» — τοῦ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ «Ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι» καὶ «Ὁ Ἄσωτος» (δράματα) — τοῦ ΛΟΓΓΟΥ «Δάφνης καὶ Χλόη» (μεταφρ. Βουτιερίδη) — τοῦ ΕΥΡΙΠΙΔΗ «Ἡ Μήδεια» (μεταφρ. Περγιαλίτη) — τοῦ ΣΟΦΟΚΛΗ «ὁ Αἴας» (μεταφρ. Ζήσιμου Σίδερη).

Η ΙΛΙΑΔΑ μεταφρασμένη ἀπὸ τὸν Ἀλέξ. Πάλλη δρ. 2 καὶ φρ. χρ. 2 1/2 γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

Ο ΑΘΡΩΠΙΝΟΣ ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΣ τῆς κ. Ἀλεξάντρας Παπαμόσκου, χρυσοδεμένος, δρ. 1 1/2 καὶ φρ. χρ. 2 γιὰ τὸ ἐξωτερικό.

Τοῦ ΙΔΑ «Μαρτύρων καὶ ἡρώων αἷμα.» τὸρ. 2.

Τοῦ Γ. ΜΑΡΚΕΤΗ Πλουτολογία (Δρ. 1) — Κριτικὴ ζοῦ ἄδολου λογισμοῦ τοῦ Κάντ (δρ. 1) — Τὸ δεκαλογικὸ ζήτημα στὴν Ἀγγλία (λεπτὰ 50).

Τοῦ Σ. ΣΚΙΠΗ «Ἡ μεγάλη αὔρα» δρ. 2.

Τοῦ ΑΛΕΑΝΤΡΟΥ Κ. ΠΑΛΑΜΑ τὰ «Πρῶτα τραγούδια» δρ. 1.

Τοῦ ΕΡΜΟΝΑ «Τῆς Ζωῆς» δρ. 1.

Τοῦ ΕΛ. ΓΙΑΝΙΔΗ «Γλῶσσα καὶ Ζωή» δρ. 2.

Τῆς κ. ΕΙΡΗΝΗΣ ΔΕΝΤΡΙΝΟΥ «Ἀπὸ τὸν κόσμο τοῦ σαλονιοῦ» δρ. 1.

Τοῦ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΥ «Τὸ Μπαμπάκι» δρ. 1.

Τοῦ ΨΥΧΑΡΗ ὅλα τὰ ἔργα ἀπὸ δρ. 4 ὁ τόμος.

Τοῦ Γ. ΣΚΑΗΡΟΥ «Τὸ κοινωνικό μας ζήτημα» δ. 0,50.

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τοῦ Βλάμη λεπ. 0,50.